

Şeytani heves ve hesaplarla ortaya atılmış, daha bir insan ömrünü doldurmadan cılkı çıkmış, boyası dökülerek foyası anlaşılmış, gerçek hayat ve insan fitratıyla uyum sağlayamamış olan, kapitalizm, komünizm ve sosyalizm gibi batıl ve bayağı düşünce sistemleri, bilhassa Müslümanlar arasında müşteri bulmak için; ilahi adalet nizamı olan İslam kılıfına sokularak satılmak istenmektedir. Yani MAFYA'yı doğuran ve doyuran sistemleri, İslam'la özdeşleştirip, ömürleri uzatılmaya gayret edilmektedir. İşte "İslam sosyalizmi"

veya

"İslam kapitalizmi"

yakıştırmaları da bu tür safsatalardan birisidir. Bu tür yakıştırma ve yaklaşımların nasıl bir sahtekârlık örnekleri olduğunu daha iyi kavrayabilmek için "Komünizm, Kapitalizm ve Sosyalizm" gibi sistemlerin ve asıl bu sistemlerin kendi hesabına uydurulmasında ve uygulamasında mühim rol oynayan

Yahudi Siyonizminin

mana ve mahiyetini ortaya koymamız gerekir. Yegâne hak din olan ve adil bir dünya amaçlayan İslam'ı, bu bozuk düzenlerle karıştırmak ve barıştırmak hevesi şeytanlık ve şarlatanlık alametidir. Ansiklopedik tarif ve teferruatlarla kafaları karıştırmadan bu yanlış düşünce ve doktrinleri, herkesin rahatlıkla kavrayabileceği bir sadelikle tanıtmaya başlayalım:

A- KOMÜNİZM

Felsefe olarak Marks ve Engels tarafından geliştirilen, özel teşebbüse dayanan kapitalizmi yıkararak, yerine müşterek teşebbüsü öngören, her malın ortaklaşa üretim ve tüketimini düşleyen, sınıfsız ve sınırsız bir toplum oluşturmayı hayal eden batıl bir düşünce sistemidir. Komünist düşünceye göre; bütün servet ve sermaye, yeraltı ve yerüstü zenginlik kaynakları, Fabrikalar ve çiftliklerin hepsi halkın ortak malıdır ve bunlardan elde edilecek gelir halka eşit olarak bölüştürülecektir. Özel mülkiyet olmayacak, her şey herkesin yararına üretilmek ve tüketilmek üzere devletin kontrolüne verilecektir.

Başta İslamiyet her türlü dini inanış ve yaşayış terk edilecektir. Çünkü komünizme göre "**din, halkı uyuşturucu vasıtası ve sömürü aracıdır**"

Allah, Ahiret, Peygamber, Mukaddes kitaplar uydurma ve asılsız şeylerdir. Maneviyat yoktur, her şey madde ve menfaattir. Ferdi ve toplumsal olayların asıl nedeni ekonomiktir. İnsan gelişmiş bir hayvandır; zaten "evrim" teorisine göre insan bir tesadüfler sonucu hayvandan (Maymundan) türemiştir. Bu nedenle din, iman, ar, namus, edep, hayâ, helal, haram gibi kurum ve kurallar boş ve anlamsız şeylerdir. Komünizmde bu hedeflere ulaşmak için takip edilen yol

ise genellikle şöyledir:

1- Önce o ülke halkını dini ve ahlaki değerlerin esaretinden(!) kurtarmak için kitap, dergi, gazete ve filmlerden yararlanarak... Ayrıca radyo, televizyon ve eğitim kurumlarına sızılarak, din ve dindarlar aleyhine yoğun kampanyalar başlatılacak, bunlar alay ve eğlence konusu olacak; **gerici, yobaz, çağdışı**

diyerek dürüst ve dindar insanlara devamlı hücumlar yapılacak, böylece inkâr ve isyan tohumları ekilecek, solculuk ve dinsizlik; ilericilik ve çağdaşlık alameti gösterilecektir.

2- Tarih ve geçmiş devamlı kötülenecek, örf, adet ve geleneklerle bağlar kesilecek, soysuz ve köksüz bir nesil yetiştirilecektir.

3- İşçi, talebe, memur, asker ve köylü sınıfları içine sızılarak gizli açık dernek ve teşkilatlar kurulacak, bu toplum sınıfları ayrı ayrı örgütlenecek, makam, para, kadın ve icabında tehditlerle insanlar bu örgütlere katılıp beyinleri yıkanarak komünizme şartlandırılacak ve bunlara, soygun, cinayet, bombalama gibi çeşitli suçlar işletip örgüte bağımlı hale getirilecektir.

4- İşçi, memur, talebe ve askerler mevcut düzen aleyhine boykot, yürüyüş, miting gibi hareketlerle kışkırtılacak, işçi-patron asker-sivil, amir-memur, fakir-zengin ayırımı körüklenerek sınıflar mücadelesi teşvik edilecektir.

5- Ekonomik ve sosyal hayat felce uğrıtılacak, siyasi iktidar çaresizliğe mahkûm edilecektir.

6- Derken kurtarılmış mahalleler, iller, bölgeler oluşturulacak, giderek anarşik olaylar hızlanacak, ırk, din mezhep farklılıkları körüklenerek iç savaş alevlenecektir.

7- Nihayet bu genel şaşkınlık ve yılgınlık ortamında topyekûn kanlı isyanlar ve silahlı ihtilallerle komünist devrim gerçekleştirilecektir.

8- Bundan sonra bütün servet ve üretim araçları, basın ve yayın organları, fabrika, çiftlik ve

diğer işletme ve kuruluşlar sahiplerinin elinden alınarak “halk adına ve halk için” işletilmek üzere devlete teslim edilecektir.

9- Bütün burjuvazi (Kapitalist düzendeki iktidar sahipleri, servet ve sermaye çevreleri, ağalar, beyler, din adamları) yok edildikten sonra, sınıfsız bir toplum oluşacak ve böylece komünist cennetine erişilecektir. İnsanlara söylenen ve hayal edilen bu olmasına rağmen, komünist devrimlerden sonraki uygulama ve gelişmeler tamamıyla bunun tersinedir. Çünkü hiçbir sosyalist devrimden sonra işçi ve emekçiler asla iktidar olamamış, komünist partisi ve iktidar konseyi “İşçiler adına” kendi mutlak diktatörlüğünü ilan etmiştir. Böylece halk, “yılandan kaçarken çiyana yakalanıverecektir” Bu komünist parti diktatörlüğü kendi saltanatını sürdürmek için baskı, zulüm ve devlet terörünü de beraberinde getirmektedir. İşte Rusya: sadece 1917-1923 yılları arasında Marxizmin yerleşmesi uğruna 160 bin aydın, 740 bin zengin, memur ve Subay, 50 bin polis ve jandarma, 40 bin din adamı, bir buçuk milyon işçi ve köylü idam edilmiştir.

[1]

Hatta Belçika’da yayınlanan Renaisanca dergisine

[2]

göre Rusya’da Komünizmin kurbanı 40 milyonu geçmiştir.

Komünist partisinin mutlak diktatörlüğünden sonra bürokrasi denen bir canavar ortaya çıkmıştır. Polis büro üyesinden parti müfettişine, fabrika müdüründen dağıtım memuruna kadar oluşan bir zulüm ve vurgun şebekesi, kişi hak ve hürriyetlerini kemirmeye başlamıştır. Seçme ve seçilme hürriyeti, basın, yayın ve söz hürriyeti, yerleşme ve seyahat hürriyeti, serbest çalışma, hür teşebbüs meslek seçme ve mülk edinme hakkı, din ve vicdan hürriyeti, sadece hayallerde kalmıştır. Her türlü zulüm ve haksızlık yaygınlaşmış, adil ve bağımsız mahkemeler kapanmış, hak arama ve savunma gibi hukuk yolları tıkanmıştır. Artık komünizm eski çağlardaki kölelik sistemine rahmet okutur derecede bir “*çağdaş ve genel kölelik*” rejimine dönüşmüş bulunmaktadır. Bütün bunların sonucu mutsuz, huzursuz ve bunalımlı bir toplum oluşturmuştur. Giderek yaklaşan korkunç bir patlamayı önlemek için de komünist rejim katı kurallarını yumuşatmak ve nihayet bırakmak zorunda kalmış, kısmi özel mülkiyet, sınırlı seyahat özgürlüğü, şartlı seçme ve seçilme hakkı gibi bir takım hürriyetleri tanımaya, Avrupa ve Amerika tipi bir yaşayış tarzı yaygınlaşmaya başlamıştır. Rusya’da Gorbaçov’un başlattığı Glasnost hareketi de bu mecburiyetin bir devamıdır ve işte sonunda komünizm kendi kendisini iptal ve iflas etmek zorunda kalmıştır. Kapitalizmin kalesi olan Amerika ise daha büyük bir ekonomik ve ahlaki çöküntü yaşamaktadır ve artık tarihi çözülme kaçınılmazdır.

B- KAPİTALİZM

Kapitalizm, sınırsız bir özel mülkiyet ve ferdi teşebbüs özgürlüğünü esas alan koyu faizci bir sömürü düzenidir. Herkes arzu ettiğini yapmak ve isteği işe girişmek özgürlüğüne sahiptir. Kapitalist düzende bir insan isterse bir matbaa kurabilir, bir gazete sahibi olabilir, bir yayınevi açabilir. İsterse bir radyo, Televizyon istasyonu, isterse bir demir çelik fabrikası açabilir, vergisini ödemek şartıyla isterse genelevleri, randevu evleri, kumarhaneler, beş yıldızlı oteller, moteller çalıştırabilir.

Ancak bu sınırsız ve sorumsuz özgürlük hikâyesi; giderek otomatik olarak servet ve otoritenin belli ellerde toplanmasıyla neticelenir. İnsafsız ve koyu faizci, doyumsuz kâr arzusu içindeki holdingler, Ülkedeki servet ve sermayeyi sömürmeye, sömürdüğü de semirmeye ve hükmetmeye yönelmektedir. Giderek ürüne, üretime, borsalara ve fiyatlara tahakküm edip tekelleşmekte, fabrikalar, bankalar, ithalat ve ihracat onların tekeline geçmektedir. Gazete, sinema, dergi hatta radyo, televizyon gibi etkili propaganda ve reklâm araçları da artık onların elinde ve emrindedir. Bütün bu servet ve fırsatları kullanarak istedikleri siyasi partiyi kurmak ve kamuoyu oluşturarak iktidar olmasını sağlamak ve “millet iradesi” adına Meclise hâkim olup istedikleri kanunu ve kararları çıkarmak imkânına erişilmektedir. Bu sermaye diktatörleri silahlarını satmak yeni pazar imkânına kavuşmak için, güdümündeki işbirlikçi hükümetler marifetiyle ülkeleri anlamsız savaflara bile sokabilmektedir.

Çoğu yararsız ve aşırı üretimlerine pazar bulmak için hesapsız bir tüketim arzusu körüklenerek, tam bir israf ekonomisi yürütülmektedir. Çeşitli ve yetkili reklâm ajanslarıyla, moda, lüks hayat, içki, uyuşturucu, kumar, fuhuş sürekli teşvik edilerek, ahlaki ve manevi değerler tahrip edilir. Toplum uyuşuk, pısrık ruhsuz, şuarsuz, idealsiz robotlar haline getirilir. Küçük sanayi ve esnaf kesimi körletilip, orta direk çökertilir. Halk giderek fakirleşir, güçsüzleşir, yoksulluk ve yolsuzluk düzeni yaygınlaşıp yerleşir.

Artık, komünizm cenneti hayali ve hevesiyle halkı anarşiye sürüklemek için fırsat kollayanlara bütün şartlar hazırdır. Açıkça anlaşılıyor ki kapitalizmin sonu komünizmin başlangıcı, komünizmin sonu ise kapitalizmin başlangıcı olmaktadır.

C- SOSYALİZM

Sosyalizme gelince o, üretim ve değiş-tokuş araçlarının kolektifleştirilmesi yoluyla, sosyal

sınıfları ortadan kaldırarak toplum hayatında geniş reformlar yapmak amacını güden, Komünizmden türeme bir sistem olarak karşımıza çıkmaktadır. Sosyalizm, kapitalizmdeki özel sermayenin egoizmine ve zulmüne karşı koymak, kapitalizmin doğurduğu dengesizlikleri ortadan kaldırıp toplum fertleri arasında hürriyet, eşitlik ve adalet şartlarını gerçekleştirmek iddiasındadır. Bu haliyle sosyalizm katı komünizmin biraz daha sulandırılmış şekli olarak algılanır. Sosyalizmi, komünizm ve kapitalizmin karışımı bir sentez olarak değerlendirenler de vardır. Tabii iki hastalığın karışımından yeni bir hastalık ortaya çıkmaktadır.

D- SİYONİZM

Aslında bu üç sistem (komünizm, kapitalizm ve sosyalizm) temelde birbirinden türemezdir. Aynı batıl görüşün değişik görünüşleridir. Aynı kökten üretilmiş farklı dallar veya aynı havuza dökülen değişik kanallar gibidirler. Zira her üç sistem de sömürücü Siyonist kafasının ürünleridir. Her üç sistem de mel'un emperyalizmin dünya hakimiyeti hayaline hizmet etmek ve sinsi emellerini gerçekleştirmek için birer araç olarak kullanıla gelmiştir. Her üç sistemin uygulandığı ülkelerde siyasi, iktisadi ve kültürel etkinlikler genellikle Siyonistlerin elinde ve emrindedir. İşte Birleşik Amerika, kapitalizminin kalesidir. ABD'de devlete ait ulusal şirketler %30, Özel teşebbüse ait şirketler ise %70'tir. Bu %70'lik özel şirketlerin %90'ı Yahudilerindir. ABD'nin siyasi ve ekonomik denetimini elinde tutan on üç Yahudi ailesidir. Ağır sanayi yatırımlarından uçak ve silah fabrikalarına, televizyon kurumlarından haber ajanslarına, petrol şirketlerinden istihbarat örgütlerine kadar her şey bunların tekelindedir. Yani bütün Amerika koskoca bir Siyonist sömürgesidir. Bunun içindir ki Amerika, her türlü zulüm haksızlığına rağmen hala İsrail'in emrinde ve hizmetindedir.

Amerika'yı avucunda tutan bu on üç büyük Siyonist Yahudi ailesinin başında da Rockefeller ailesi gelir. Bu Siyonist ailenin adını taşıyan dev Rockefeller şirketi başta İslam ülkeleri, diğer bütün üçüncü dünya ülkelerindeki siyasi, ekonomik ve istihbarat faaliyetlerini yönetir ve yönlendirir. Hatta bütün dünyayı saran ve sarsan meşhur CIA teşkilatı dahil bu Rockefeller şirketinin denetiminde ve hizmetindedir. 1988 yılının Şubat ayı sonlarında Türkiye'yi ziyaret ederek, cumhurbaşkanı, başbakan, bakanlar ve büyük işadamlarıyla görüşüp borsaları denetleyerek Avrupa'ya geçen David Rockefeller de bu Yahudi ailesinin önde gelen isimlerindedir. [3] Hiçbir protokol kurallarına uymak zorunda kalmayan, hiçbir ülkenin devlet şahsiyetine ve milli haysiyetine saygı göstermek gereği duymayan bu seçkin ve etkin insanların gerçekte nasıl bir güç ve iktidarın sahibi olduklarını anlamadan, bunların tuzağından kurtulmak mümkün değildir.

Yalnız Amerika'da değil, kapitalist Batı Avrupa Ülkelerinde, Sosyalist Doğu Avrupa

Ülkelerinde ve hatta Rusya’da bile parti başkanı, başbakan, bakan seviyesinde yüksek siyasilerin, dünya çapında dev şirket ve kuruluş sahiplerinin önemli kısmının ya bizzat Yahudi asıllı olduğunu veya en azından Siyonizm’in hizmetindeki bir mason olduğunu ibretle görmekteyiz. Bütün bunlara Kur’an’ın “İnsanlara en tehlikeli Düşman” diye tanıttığı mel’un Siyonizm’in yeryüzünde nasıl bir gizli sömürü ve zulüm diktatörlüğü kurduğunu anlamak, komünizm, kapitalizm ve sosyalizm gibi sistemlerin şeytani amaçlarla uydurulup, uygulanan düzenler olduğunu bilerek, bu hıyanet şebekesine karşı tedbirli ve temkinli bulunmamız gerektiğini hatırlatmak içindir. Yoksa Siyonizm’in yenilmez ve karşı çıkılmaz bir güç olduğuna inanmıyoruz. Yegâne kuvvet ve kudret sahibi Cenab-ı Hak’tır. 2000 yıldır her türlü zahmet ve mihnete katlanarak, yanlış da olsa bir ideal uğruna yılmadan çalışan Siyonistlere bu dünyada geçici de olsa bunca gayretlerinin karşılığını vermek ise, ilahi adaletin gereğidir.

Ancak bugüne kadar kendilerini ve Siyonist gayelerini gizleyerek, güya insancıl amaçlarla kurulmuş (Birleşmiş Milletler) gibi beynelmilel teşkilatların ve hayal cenneti vadeden kapitalist ve sosyalist sistemlerin perde arkasındaki Siyonizm’in gerçek suratı deşifre edilmiş, 2000 yılda zorla kurdukları İsrail denen terör örgütünün de sonu yaklaşmış görünmektedir. Evet, hastalığın sebebini ve mikrobunu teşhis etmek, tedavinin yarısı demektir. Yeri gelmişken tekrar ve özellikle belirtelim ki Siyonist amaçlar taşımayan ve ülkemiz aleyhindeki fesatlıklara karışmayan Musevi vatandaşlarımıza karşı hiçbir önyargımız mevcut değildir. Aynı ülkede ve yeryüzünde herkesle birlikte barış ve bereket içinde yaşamak arzumuz ve hedefimizdir. Ancak, İslam ve insanlık alemine musallat olan Siyonist mikrobunu en iyi gören ve kurtuluş yollarını gösteren büyük dava ve devlet adamı Muhterem Erbakan Hoca’nın, şimdiye kadar anlatmaya çalıştığımız gerçekleri birkaç cümle içinde ve çok veciz biçimde ifade eden şu sözleri oldukça önemlidir ve irşat edicidir.

“Siyonizm’i bir timsaha benzetirsek, bunun üst çenesi, komünizm, alt çenesi ise kapitalizmdir. Alt ve üst çenenin (komünizm ve kapitalizm) karşılıklı çarpışmaları düşmanlıklarından değil, ağızlarına giren avlarını parçalamak ve gövdeyi (Siyonizm’i) beslemek içindir.”

E- “İSLAM SOSYALİZMİ” Safsatası

Fertlerin hürriyet, haysiyet ve emniyetini koruyan, hür teşebbüs ve özel mülkiyet hakkını tanıyan prensiplerinden dolayı İslam’ı kapitalizme benzetmek ve “İslam Kapitalizmi” gibi laflar etmek ne kadar çığ ve çirkin yakıştırmalarsa; sosyal adaleti, toplumsal dayanışmayı ve yardımlaşmayı öngören kurum ve kurallarından dolayı, İslam’ı sosyalizme benzetmek

“j

slam Sosyalizmi”

safsatasını kabullenmek de o derece ayıptır ve açık bir cehalet ve gaflet örneğidir. Oysa kapitalizm, toplumu fertlere feda etmekte, sosyalizm ise fertlerin hürriyet ve mülkiyetini toplum adına gasp etmektedir.

Örneğin, Türkiye gibi kapitalist ekonomi uygulayan ülkelerde beş çocuklu bir ailenin hayatı ve haysiyeti, zenginlerin cebindeki 100 bin lira kadar kıymetli değildir. Zira bugün Türkiye’de beş çocuklu bir ailenin asgari ücretle eline geçen para aylık net 750 lira, yıllık 9 bin lira iken, 100 bin liranın yıllık faiz geliri 10 bin liradır. Yani bu düzende bir insanın bir yıllık emeğinin karşılığı, 100 bin liranın faiz geliri kadar tutmamaktadır. Kapitalizme göre bir insanın ve aile efradının değeri 100 bin liranın çok altındadır. Din ve ahlak tanımazlık esasına dayanan, bir dünya nizamı olan sosyalizmi, İslam’a yaklaştırmak ve yakıştırmak hevesleri ise şu sebeplere dayanmaktadır:

- 1- Komünizm, sosyalizm gibi kokuşmuş sistemleri İslam ambalajı içinde satabilmek.
- 2- İslam’ı kapitalizm ve komünizmle aynı göstererek, insanları İslam’dan uzaklaştırmak ve ürkütmek.
- 3- İslam’ı kapitalizm ve sosyalizmle yorumlayarak haksızlık ve ahlaksızlıklarını meşru göstermek
- 4- Ne İslam ne de batıl sistemler hakkında hiçbir ciddi bilgisi bulunmayan kimselerin moda salgını gibi, bu tür slogan görüşlere kapılması
- 5- Solcu ve sosyalistlerin yoğun propagandaları ve sistemin sosyal ve ekonomik baskıları sonucu aşağılık kompleksine yakalanan Müslümanların “İslam Sosyalizmi” gibi safsatalarla ilerici ve aydın geçinme arzuları.

Gerçekte İslam’ın böyle batıl ve beşeri sistemlerle karıştırmak, Hakla, Batılı barıştırmak demektir ki, bu tamamıyla yanlıştır. İslam’a dışarıdan herhangi bir şey ekleyen veya çıkaran, o eklediği veya çıkardığı ile baş başa kalır. Velhasıl, “İslam Sosyalizmi”

safsataları, bal ile biber karışımı bir şeytan salatasıdır. Son zamanlarda ortaya çıkan “*Anti kapitalist Müslümanlar*” kavramı da tam bir sahtekârlıktır ve Ali Şeriatî’den kopya edilen “İslam Sosyalizmi” uydurmasına bir kılıf olduğu sırtılmaktadır.

TEK ÇARE: İSLAM VE ADİL DÜZEN!

Bu üç batıl sistem de temelde, maddeci ve materyalisttir, maneviyata kör ve münkirdir. Hepsi de İnkârcı ve isyancı zihniyetlerdir. Din, iman, ahlak ve ahiret gibi kurum ve kavramlar ret ve terk edilmektedir. Bütün bu beşeri nizam ve ideolojiler insanın sırf maddi ihtiyaçlarını ele alıp onun manevi yönünü ihmal veya inkâr ettiklerinden, hiçbir zaman insanlığa gerçek saadet, adalet ve emniyeti getirememişlerdir, getiremeyeceklerdir. Kapitalizm, komünizm ve sosyalizm her şeyden önce insanı tanımaktan acizdir. İnsanı tanımayan bir nizam ona gerçek saadeti nasıl sunabilir? İslam ise, insanı yaratan ve onun bütün ihtiyaç ve arzularını ve insanı gerçek mutluluğa ulaştıracak yolları en iyi bilen Allah’ın saadet prensipleridir. İslam, insanın fıtratına ve tabiatına (yaradılışına, maddi ve manevi yapısına) en uygun din ve dünya dengesidir. İslam insanın ruhi ihtiyaçlarına cevap verip doyururken, onun maddi ve beşeri ihtiyaçlarını da asla ihmal etmeyip, imani, ahlaki, siyasi, hukuki, idari ve iktisadi konularda sağlam ve adaletli değişmez hükümler getirmiştir. İslam, insanı yaradılışının yüksek gayelerini öğretip, ona sonsuz mutluluğun ve ebedi varoluşun yollarını açarken, diğer bozuk sistemler ancak beş on yıllık bir dünya hayatının refahını vaat edebilmekte, onu bile verememektedir. Sermayeleri bu kadar kıt, elleri bu kadar kısadır.

İslam’ın “Adil Düzen”i, kapitalizmin ve komünizmin yararlı taraflarını zaten özünde taşıyan, onların zararlı yanlarını ise dışlayan tabii bir yapıya sahiptir. Örneğin kapitalizmin kabul ettiği ve esasen teşvik ve tanzim edici bir unsur olan ve adalete de uygun bulunan “*kâr etme ve mülk edinme*” prensibi İslam’da bulunmakla beraber, zulüm ve sömürü aracı olduğu halde kapitalizmin müsaade ettiği faizin her türlü yasaklanıvermiştir. Ve yine aslında gerekli olduğu için kapitalizmin uygun görüp uyguladığı “*serbest piyasa rekabeti*” ni İslam kabul etmekle beraber, servetin belli ellerde toplanmasını ve ekonomiye ve dolayısıyla siyasete ve devlete hâkim olmasını doğuran “*tekelleşmeyi*” engelleyen esaslar getirmiştir.

Bunun gibi komünizm faizi yasaklamakla güya iyi bir iş yapmış görünse de, özel mülkiyet

Yazar Abdullah AKGÜL

31 Mart 2014

hakkını ve emeğin karşılığını ortadan kaldırmakla aslında tabii dengeyi ve toplum düzenini tahrip etmiş ve görüldüğü gibi bu batıl felsefe çürümüş ve çöküp gitmiştir. İslam ise ilmi, siyasi, iktisadi ve ahlaki yönden tam bir barış ve denge düzeni getirmiş ve çağlar üstü, eskimez yepyeni bir sistemin temel esaslarını öğretmiştir.

Mustafa Mahmut / Komünizm ve İslamiyet, sh.8

Sayı 11, Münih 1957

Milli Gazete / 22.02.1988